

Martin Lange, Kameleon

Wejścia do niektórych bram
były za wysoko
nie dało się wznieść
od tak
skrzydeł brakło nam

chcieliśmy tak bardzo być
tam gdzie wieczny blask
tylko zapomnieliśmy, że duch już drogę znał

a może to dobry znak
ze spod mojej skóry
pełno pstrokatych barw
przebija się

ja nie chce już biec
na później odkładam jedne krok
tyle razy dałem siebie
a za plecami start
i teraz już wiem
tak dłużej w obłędzie
nie chce trwać
jak kameleon zmieniać tło
tak się nie wyróżnię

nie mów mi kim jestem
nie mów mi że wiesz co dla mnie lepsze
miało być nam pienie
a stoisz biernie i rozkładasz erce

już chwili dłużej nie chce
wizjami karmić nas
wiec będzie lepiej
jak tu gdzie dzisiaj jestem
jutro mnie nie będzie

a może to dobry znak
ze spod mojej skóry
pełno pstrokatych barw
przebija się

ja nie chce już biec
na później odkładam jedne krok
tyle razy dałem siebie
a za plecami start
i teraz już wiem
tak dłużej w obłędzie
nie chce trwać
jak kameleon zmieniać tło
tak się nie wyróżnię